LÖG

um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Almenn ákvæði og gjaldskylda.

1. gr.

Greiða skal í ríkissjóð vörugjald af ökutækjum sem skráningarskyld eru samkvæmt umferðarlögum, nr. 50/1987, o.fl., svo sem nánar greinir í lögum þessum, sbr. 87. kafla viðauka I við tollalög, nr. 55/1987, og eldsneyti, sbr. 27. kafla viðauka I við tollalög, nr. 55/1987, eftir því sem segir í lögum þessum.

Gjaldskylda.

2. gr.

Gjaldskyldan nær til allra vara, sbr. 1. gr., nýrra sem notaðra, sem fluttar eru til landsins eða eru framleiddar, unnið er að eða settar eru saman hér á landi. Vara, sem seld er úr landi, er þó ekki gjaldskyld.

Við flokkun til gjaldskyldu samkvæmt lögum þessum skal fylgt flokkunarreglum tollalaga, nr. 55/1987, og gilda ákvæði þeirra um úrskurðarvald í ágreiningsmálum um flokkun vara jafnframt um vörugjald.

II. KAFLI
Vörugjald af ökutækjum o.fl.

Gjaldflokkar ökutækja.

3. gr.

Á fólksbifreiðar og önnur vélknúin ökutæki, sem ekki eru sérstaklega tilgreind í 4. gr., skal lagt vörugjald í eftirfarandi fjórum gjaldflokkum miðað við sprengirými aflvélar mælt í rúmsentimetrum:

Flokkur	Sprengirými aflvélar	Gjald í %
I	0–1400	30
II	1401–2000	45
III	2001–2500	60
IV	yfir 2500	75

4. gr.

Vörugjald af eftirtöldum vörum skal vera sem hér segir:

1. 10% vörugjald: Dráttarvélar.
2. 15% vörugjald:
   a. Tengivagnar og festivagnar til vöruflutninga, íbúðar eða ferðalaga, sem ekki eru vélknúnir, og yfirbyggingar á þá.
   b. Kranabifreiðar og borkranabifreiðar.
   c. Grindur með hreyfli fyrir vélknúin ökutæki.
   d. Yfirbyggingar, þar með talin ökumannshús fyrir vélknúin ökutæki.
   e. Hópferðabifreiðar fyrir 18 farþega eða fleiri að meðtöldum ökumanni.

3. 30% vörugjald:
   a. Dráttarbifreiðar, þ.e. bifreiðar sem aðallega eru gerðar til að draga annað ökutæki.
   b. Hópferðabifreiðar, þ.e. ökutæki sem aðallega eru ætluð til fólksflutninga og skráð eru fyrir 10–17 farþega að meðtöldum ökumanni.
   c. Ökutæki sem aðallega eru ætluð til vöruflutninga.
   d. Vélknúin ökutæki til sérstakra nota, gálgabifreiðar o.fl. sem ekki eru aðallega hönnuð til flutnings á mönnum eða vörum og ekki eru tilgreind annars staðar í þessari grein.
   e. Ökutæki sem knúin eru rafhreyfli.
4. 70% vörugjald:
   a. Bifhjól (þar með talin stigin bifhjól) og reiðhjól með hjálparvél.
   b. Beltabifhjól (vélsleðar).
   c. Fjórhjól.
   d. Önnur vélknúin ökutæki sem ekki eru sérstaklega talin upp í þessum kafla.

Ráðherra er heimilt að samræma vörugjöld af vörum samkvæmt þessum kafla til lækkunar eða hækkunar ef sams konar eða svipaðar vörur kaflans bera ekki sama vörugjald.

5. gr.

Ökutæki í eigu erlendra sendiráða, sendiræðisskrifstofa og sendiræðismanna eru undanþegin gjaldskyldu samkvæmt kafla þessum sé slíkt skylt samkvæmt milliríkjasamningum sem Ísland er aðili að. Sama gildir um alþjóðasamtök og -stofnanir sem hér eru.

Ráðherra er heimilt með reglugerð að lækka eða fella niður gjald samkvæmt þessum kafla og setja um það skilyrði. Heimildin nær til þeirra ökutækja sem hér greinir.

1. Dráttarbifreiðar að heildarþyngd 4 tonn eða meira sem gerðar eru til nota utan þjóðvega.
2. Ökutæki á beltum, sérstaklega ætluð til flutninga í snjó, eftir nánari skilgreiningu fjármálaráðuneytisins.
3. Slökkvibifreiðar, snjóplógar.
4. Sjúkrabifreiðar.
5. Ökutæki sem knúin eru rafhreyfli og flutt eru inn eða smíðuð í tilraunaskyni.
6. Sjálfhlaðandi eða sjálflosandi tengivagnar og festivagnar til landbúnaðarnota.
7. Bifreiðar, sérstaklega búnar til flutnings á fötluðum, sem búnar eru hjólastólalyftu og samþykktar af Tryggingastofnun ríkisins.
8. Bifreiðar sem sérstaklega eru útbúnar og notaðar til líkflutninga.
9. Dráttarvélar til nota á lögbýlum.
10. Leigubifreiðar. Ekki er þó heimilt að lækka gjald af bifreiðum þessum niður fyrir 30%.

Ráðherra er heimilt að setja skilyrði fyrir lækkun eða niðurfellingu gjalda skv. 2. mgr.

Innflutt ökutæki.

6. gr.

Þegar ökutæki er innflutt skal innflytjandi þess afhenda viðkomandi tollyfirvaldi með aðflutningsskýrslu staðfestingu um forskráningu ökutækis þar sem m.a. skal gerð grein fyrir stærð aflvélar þess.

Þegar ekki er unnt að leggja fram gögn um forskráningu við tollafgreiðslu er heimilt að leggja fram önnur þau gögn um vélarstærð ökutækis er tollyfirvöld meta fullnægjandi.

7. gr.

Ákvæði 6. gr. tollalaga, nr. 55/1987, skulu gilda eftir því sem við getur átt um gjald af vörum samkvæmt þessum kafla laganna.

Innlend framleiðsla og aðvinnsla.

8. gr.

Sá aðili, er framleiðir eða vinnur að breytingum á ökutæki áður en það er skráð samkvæmt umferðarlögum, nr. 50/1987, skal skila gjaldi af ökutækinu í samræmi við verðmæti þess við skráningu og samkvæmt þeim gjaldflokki sem það þá fellur undir samkvæmt lögum þessum.

Heimilt er að draga frá greiðslu skv. 1. mgr. það vörugjald sem þegar hefur verið greitt af ökutækinu eða efnivörum til þess.

9. gr.

Sé ökutæki, sem skráð hefur verið samkvæmt umferðarlögum, nr. 50/1987, breytt þannig að það flokkist í hærri gjaldflokk en við upphaflega skráningu skal skráður eigandi þess greiða viðbótarvörugjald eigi breytingin sér stað innan fimm ára frá upphaflegum skráningardegi.

Viðbótargjald skv. 1. mgr. skal ákveðið með eftirfarandi hætti:

a. Á framreiknaðan og afskrifaðan upphaflegan gjaldstofn skal reikna viðbótarvörugjald sem nemur mismun á nýjum gjaldflokki skv. 1. mgr. og þeim gjaldflokki er upphaflega var greitt samkvæmt.
b. Af verðmætaaukningu vegna aðvinnslu eða breytinga á ökutækinu skal greiða vörugjald samkvæmt nýjum gjaldflokki, sbr. 1. mgr.
c. Frá álögðu vörugjaldi skv. a- og b-liðum er heimilt að draga vörugjald sem greitt hefur verið vegna aðfanga til aðvinnslunnar eða breytingarinnar.

Ýmis ákvæði.

10. gr.

Tollstjóri getur krafist þess að gjaldskyldir aðilar leggi fram upplýsingar frá framleiðanda ökutækis um sprengirými aflvélar þess eða samsvarandi upplýsingar innlends aðila sem annast hefur aðvinnslu eða breytingar á ökutækinu.

11. gr.

Óheimilt er að skrásetja gjaldskylt ökutæki fyrr en gjald samkvæmt lögum þessum hefur verið greitt.

Þeir aðilar, sem skrá og skoða ökutæki, skulu ganga úr skugga um það við skráningu ökutækis að gjald skv. II. kafla hafi verið greitt af viðkomandi ökutæki. Komi í ljós að gjald sé vangreitt skal synjað um skráningu og/eða skoðun og viðkomandi tollstjóra þegar tilkynnt um það.

12. gr.

Ákveða má í reglugerð að ökutæki, sem falla undir lög þessi og ekki eru ætluð til einkanota eða undanþegin eru gjaldi samkvæmt lögum þessum, verði auðkennd sérstaklega.

13. gr.

Ráðherra getur með reglugerð heimilað endurgreiðslu vörugjalds af ökutækjum sem seld eða leigð eru úr landi. Fjárhæð endurgreiðslu skal miða við fyrningargrunn og fyrningarhlutföll samkvæmt nánari ákvæðum í reglugerð.

III. KAFLI
Vörugjöld af eldsneyti.

Almennt vörugjald af eldsneyti.

14. gr.

Af bensíni skal greiða 90% vörugjald.

Sérstakt vörugjald af eldsneyti.

15. gr.

Auk vörugjalds skv. 14. gr. skal greiða sérstakt vörugjald — bensíngjald — af bensíni. Af blýlausu bensíni skal greiða gjald sem nemur 21,78 kr. af hverjum lítra. Af öðru bensíni skal greiða gjald sem nemur 23,82 kr. af hverjum lítra.

Tekjum af bensíngjaldi skal einungis varið til vegagerðar samkvæmt vegáætlun.

16. gr.

Bensíngjald skv. 15. gr. er grunngjald. Ráðherra er heimilt að hækka bensíngjald allt að því að það hækki í réttu hlutfalli við þá hækkun sem kann að verða á vísitölu byggingarkostnaðar, sbr. lög nr. 42/1987. Grunntaxti bensíngjalds er miðaður við vísitölu 1. febrúar 1990, þ.e. 164,9 stig.

Heimilt er ráðherra að láta hækkun, er hann kann að ákveða á bensíngjaldi skv. 1. mgr. þessarar greinar, ná til bensínbirgða sem til eru í landinu þegar hækkunin tekur gildi. Getur ráðherra ákveðið að þeir sem hafa bensín til umráða, er hækkun tekur gildi, séu skyldir til að tilkynna það innheimtumanni ríkissjóðs og aðstoða hann við könnun birgða sé þess óskað.

17. gr.

Ráðherra er heimilt með reglugerð að fella niður eða að ákveða endurgreiðslu á gjöldum skv. 14. gr. og 15. gr. af bensíni ef sönnur eru færðar á að það hafi verið notað eða verði notað á flugvélar.

IV. KAFLI
Gjaldskyldir aðilar, gjaldstofn og gjalddagar.

18. gr.

Gjaldskyldir samkvæmt lögum þessum eru:

1. Allir þeir sem flytja til landsins vörur sem eru gjaldskyldar samkvæmt lögum þessum hvort sem er til endursölu eða eigin nota.
2. Allir þeir sem framleiða hér á landi vörur sem eru gjaldskyldar samkvæmt lögum þessum, vinna að þeim eða setja þær saman hvort sem er til endursölu eða eigin nota.

Þeir sem gjaldskyldir eru skv. 2. tölul. 1. mgr. skulu ótilkvaddir skila vörugjaldsskýrslu vegna ökutækis o.fl. til innheimtumanns ríkissjóðs í því umdæmi þar sem þeir eru heimilisfastir og greiða gjald það sem þeim ber að standa skil á.

Gjaldstofn.

19. gr.

Gjaldstofn vörugjalds samkvæmt lögum þessum af innfluttum vörum er tollverð þeirra eins og það er ákveðið skv. 8.–12. gr. tollalaga, nr. 55/1987, að viðbættum gjöldum eins og þau eru ákveðin samkvæmt þeim lögum.

20. gr.

Gjaldstofn vörugjalds samkvæmt lögum þessum af gjaldskyldum vörum, sem framleiddar eru, unnið er að eða settar eru saman hér á landi, er verksmiðjuverð þeirra, þ.e. söluverð framleiðanda þeirra án vörugjalds til óháðs aðila, sbr. 8. gr. tollalaga. Sé erfiðleikum bundið að ákvarða framleiðsluverð skal tollstjóri meta það. Skal við matið höfð hliðsjón af tollverði hliðstæðrar innfluttrar vöru eða framleiðsluverði hliðstæðrar vöru sem framleidd er hérlendis.

21. gr.

Gjaldstofn ökutækis, sem breytt hefur verið eða unnið hefur verið að, sbr. 8. og 9. gr., skal vera verðmæti ökutækis eftir breytingu eða aðvinnslu.

Sé erfiðleikum bundið að finna verðmæti ökutækis skv. 1. mgr. skal tollstjóri áætla það, sbr. 20. gr.

Gjalddagar.

22. gr.

Vörugjald af innfluttum gjaldskyldum vörum skal innheimt við tollafgreiðslu. Vörugjald af innlendum framleiðsluvörum eða vörum, sem hlotið hafa aðvinnslu hér á landi, reiknast við sölu eða afhendingu gjaldskyldrar vöru frá framleiðanda eða heildsala og skiptir ekki máli hvenær eða með hvaða hætti greiðsla kaupanda fer fram.

23. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 22. gr. skal vörugjald af innfluttum skráningarskyldum ökutækjum greitt áður en skráning þeirra fer fram, en þó ekki síðar en sex mánuðum eftir tollafgreiðslu.

24. gr.

Heimilt er að ákveða með reglugerð að innflytjendur fái gjaldfrest á greiðslu vörugjalds af eldsneyti er miðast við sölu birgða.

V. KAFLI
Álagning, innheimta, eftirlit o.fl.

25. gr.

Gjöld, sem lögð eru á samkvæmt lögum þessum, mynda gjaldstofn til virðisaukaskatts.

Tollstjórar annast álagningu og innheimtu vörugjalds samkvæmt lögum þessum og hafa með höndum eftirlit.

26. gr.

Heimilt er að stöðva ökutæki og færa það til skoðunar ef ástæða er til að ætla að brot hafi verið framið samkvæmt lögum þessum. Reynist vera um brot að ræða er heimilt að taka skráningarmerki af ökutækinu til varðveislu.

27. gr.

Að því leyti sem eigi er kveðið á um gjaldskyldu, álagningu, úrskurð um flokkun til gjaldskyldu, samræmingu gjalda, eftirlit, innheimtu, vörslusviptingu, veð, uppboð, sektir, viðurlög, refsingar og aðrar framkvæmdir varðandi gjald skv. 1. gr. skulu gilda ákvæði tollalaga, nr. 55/1987, og laga nr. 97/1987, um vörugjald, eftir því sem við getur átt, svo og reglugerða og annarra fyrirmæla settra samkvæmt þeim.

Breyting á skráningarskyldu frá því sem nú er ákveðið samkvæmt umferðarlögum, nr. 50/1987, hefur ekki áhrif á gjaldskyldu samkvæmt lögum þessum.

28. gr.

Ráðherra getur með reglugerð sett nánari fyrirmæli varðandi framkvæmd laga þessara.

VI. KAFLI
Gildistaka, brottfallin lagaákvæði o.fl.

29. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1993.

30. gr.

Við gildistöku laga þessara falla niður lög nr. 4/1960, um efnahagsmál, og eftirtalin ákvæði laga nr. 3/1987, um fjáröflun til vegagerðar, breytast sem hér segir:

1. 1. gr., 1. málsl. 1. mgr. 2. gr. og 3. gr. laganna falla brott.
2. Orðin „að frátöldum tekjum skv. 2. mgr. 1. gr. sem renna í ríkissjóð“ í 2. málsl. 2. gr. laganna falla brott.

3. Í stað orðanna „Bensíngjald samkvæmt 1. gr., þungaskattur“ í 1. málsl. 1. mgr. 6. gr. kemur orðið: Þungaskattur.
4. Orðið „bensíngjalds“ í 3. málsl. 1. mgr. 6. gr. fellur brott.
5. Orðin „bensíngjalds og sérstaks bensíngjalds“ í 3. málsl. 1. mgr. 6. gr. laganna falla brott.
6. 2. og 3. mgr. 6. gr. falla brott.
7. Orðin „bensíngjalds og“ í 1. málsl. 8. gr. falla brott.
8. 2. málsl. 8. gr. fellur brott.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Ákvæði laga þessara skulu gilda um allar vörur er ekki hafa verið teknar til tollafgreiðslu við gildistöku þeirra.

II.

Af vörum, er falla undir eftirfarandi vöruliði skv. viðauka I við tollalög, nr. 55/1987, skulu tollar falla niður frá og með gildistöku laga þessara: 8701, 8702, 8703, 8704, 8705, 8706, 8707, 8710 og 8711.

Af vörum, er falla undir eftirfarandi tollskrárnúmer samkvæmt viðauka I við tollalög, nr. 55/1987, tollskrá, skulu falla niður tollar við gildistöku laga þessara: 2710.0012, 2710.0019, 8716.1000, 8716.3100, 8716.3900, 8716.4000 og 8716.9002.

Gjört í Reykjavík, 13. apríl 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Friðrik Sophusson.

Nr. 30 13. apríl 1993

LÖG

um neytendalán.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Gildissvið og hugtök laganna.

1. gr.

Lög þessi taka til lánssamninga sem lánveitandi gerir í atvinnuskyni við neytendur.

2. gr.

Eftirtaldir lánssamningar eru undanþegnir lögum þessum:

a. Lánssamningar sem gilda skemmri tíma en þrjá mánuði.
b. Lánssamningar sem fela í sér endurgreiðslur án vaxta og kostnaðar.
c. Leigusamningar, nema eignarleigusamningar, sbr. lög nr. 19/1989.
d. Lánssamningar að lægri fjárhæð en 15.000 kr. eða hærri fjárhæð en 1.500.000 kr.
e. Lánssamningar sem tryggðir eru með veði í fasteign.
f. Lánssamningar í formi yfirdráttarheimildar af tékkareikningi.
g. Lánssamningar sem eru gerðir í því skyni að kaupa eða viðhalda fasteignum eða til þess að reisa, endurnýja eða endurbæta byggingu.